

## POSTANOWIENIE

Dnia 11 grudnia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

*SSN Antoni Górski*

w sprawie ze skargi B. K.

o wznowienie postępowania zakończonego

postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 24 stycznia 2008r., sygn. akt II CSK (...)  
wydanego w sprawie z powództwa B. K.

przeciwko Bankowi (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. Oddziałowi w B., L. K. i  
Syndykowi Masy Upadłości upadłego przedsiębiorcy L. K.

o ustalenie ,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 11 grudnia 2008 r.,

**wznawia postępowanie kasacyjne zakończone postanowieniem Sądu  
Najwyższego z dnia 24 stycznia 2008 r. w sprawie II CSK (...) i uchyła to  
postanowienie.**

### Uzasadnienie

Prawomocnym postanowieniem z dnia 24 stycznia 2008 r., II CSK (...) Sąd Najwyższy odrzucił skargę kasacyjną powódki B. K. wniesionej od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 27 lutego 2007 r., sygn. akt I ACa (...). W uzasadnieniu wyjaśniono, że wniesiona wówczas przez powódkę skarga nie zawierała prawidłowo sformułowanego uzasadnienia wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania. Skarżąca ograniczyła się jedynie do stwierdzenia, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne dotyczące wady oświadczenia woli, wymagające oceny i rozstrzygnięcia Sądu Najwyższego. Skarga, która nie czyniła zadość wymaganiu przewidzianemu w art. 398<sup>4</sup>

§ 1 pkt 3 k.p.c., podlegała odrzuceniu *a limine*, tj. bez wzywania do uzupełnienia stwierdzonego braku (art. 398<sup>6</sup> § 3 k.p.c.).

Powódka w skardze z dnia 19 sierpnia 2008 r. wniosła o wznowienie postępowania kasacyjnego zakończonych ww. postanowieniem Sądu Najwyższego. Powołano się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 1 lipca 2008 r., SK 40/07 (Dz. U. Nr 120, poz. 779).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Trybunał Konstytucyjny w wyroku dnia 1 lipca 2008 r., SK 40/07 orzekł, że art. 398<sup>6</sup> § 2 i 3 w związku z art. 398<sup>4</sup> § 1 pkt 3 k.p.c. w zakresie, w jakim przewiduje odrzucenie skargi kasacyjnej niespełniającej wymagań określonych w art. 398<sup>4</sup> § 1 pkt 3 k.p.c. bez wezwania do usunięcia tego braku jest niezgodny z art. 45 ust. 1 w związku z art. 31 ust. 3 i art. 2 Konstytucji.

Zgodnie z art. 401<sup>1</sup> k.p.c., można żądać wznowienia postępowania w wypadku, gdy Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności aktu normatywnego z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub z ustawą, na podstawie którego zostało wydane orzeczenie. Postępowanie na podstawie określonej w art. 401<sup>1</sup> k.p.c. może być wznowione także w razie zakończenia go postanowieniem (art. 399 § 2 k.p.c.). Do wznowienia postępowania na podstawie przewidzianej w art. 401<sup>1</sup> k.p.c. właściwy jest sąd, który wydał zaskarżone orzeczenie, a jeżeli zaskarżono orzeczenia sądów różnych instancji, właściwy jest sąd instancji wyższej (art. 405 k.p.c.). Skargę o wznowienie na omawianej podstawie wnosi się w terminie trzech miesięcy od dnia wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego (art. 407 k.p.c.).

Wniesiona przez powódkę skarga o wznowienie postępowania spełnia wszystkie przesłanki wynikające z przytoczonych przepisów. Należało zatem wznowić postępowanie kasacyjne zakończone prawomocnym postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 24 stycznia 2008 r., II CSK (...) i na podstawie art. 412 § 2 k.p.c. uchylić to postanowienie (por. postanowienie SN z dnia 2 października 2008 r., II CZ 68/08, niepubl., postanowienie SN z dnia 27 listopada 2008 r., IV CO 20/08, niepubl.).